

מעגל הזחל - לצעירים

עיבדה: שירלי טפר
לפי מעגל של ורד שטמפר
בחרה והקלידה: אביגיל דובני

אז הוא החל -
מזדחל ומתפתל, מזדחל ומתפתל
אך הביצה לא בקעה.

אז הוא המשיך -
מזדחל ומתפתל, מזדחל ומתפתל
עד שפרץ פירצה ויצא מן הביצה:
"אה, איזה עולם יפה, איזה עולם ירוק
ירוק בצד אחד - וירוק בצד שני
ירוק מאחורי - וירוק מלפני
ואני כל כך רעב"

אז הוא החל - (שיר):
זוחל זוחל זוחל - ואוכל ואוכל ואוכל
זולל זולל זולל - וגדל וגדל וגדל
עד שהוא נהיה כזה שמנמן
אבל הוא היה עדיין רעב.

אז הוא המשיך - (שיר):
זוחל זוחל זוחל - ואוכל ואוכל ואוכל
זולל זולל זולל - וגדל וגדל וגדל
עד שהוא נהיה כזה שמנמן
והוא כבר סיים את כל העלים
הירוקים שמסביב.

אז הוא קם והמשיך - (שיר):
זוחל זוחל זוחל - ואוכל ואוכל ואוכל
זולל זולל זולל - וגדל וגדל וגדל
עד שהוא נהיה כזה שמן
ביס מפה וביס מפה
אוכל אוכל - כה וכה
כרסם ונגס - ולעס ובלס
עד שהוא נהיה כל-כך שמן וגדול,
שכבר לא היה לו מקום לאכול.

בתוך שדה ירוק, ירוק
צמח לו שיח ירוק
ועל השיח הירוק, צמח עלה ירוק
ועוד עלה ירוק, ועוד עלה ירוק.
ועל העלה הירוק
אמא פרפרה הטילה ביצה,
ביצה קטנה-קטנה-קטנה
ובתוך הביצה הקטנה-קטנה-קטנה
מתכרבל לו זחל קטן-קטן וישן, וישן

(שיר): קום זחל קום
קוראות טיפות הגשם 2 x

אבל -
בתוך הביצה הקטנה-קטנה-קטנה
מתכרבל לו הזחל וישן, וישן

(שיר): קום זחל קום
מלטפות קרני השמש 2 x

אבל -
בתוך הביצה הקטנה-קטנה-קטנה
מתכרבל לו הזחל וישן, וישן

(שיר): קום זחל קום
שרה לו הרוח 2 x

ובתוך הביצה הקטנה-קטנה-קטנה
הזחל הקטן מתעורר, פוקח עיניים
ואומר:

"צפוף לי בביצה, וחשוך לי בביצה
אני רוצה לצאת החוצה" 2 x

יום אחד הגולם הקטן מתעורר ואומר:
"מספיק ישנתי וכעת
זה בדיוק הזמן לצאת.
אפתח לי פתח רק לראש
אוציא מחוש ועוד מחוש -

רגע ... אני מרגיש מעט מוזר
אני לא זחל - אני פרפר!
מה כאן יש לי על הגב?
אפרוש כנף, ועוד כנף
אסגור, אפתח - אסגור, אפתח
והנה אני כבר עף!

מרפרף עם הכנפיים
ועף גבוה לשמים ...
הנה פרח בשדה -
מאיתו קצת צוף אשתה.
או - מה נפלא ונהדר
שהפכתי לפרפר.

וכעת אסגור כנפיים
ואנוח פה בינתיים".
(או: וכעת כנפיים אקפל -
ואנוח פה בצל)

הוא אכל ואכל בלי הפסקה, עד
שהבטן כמעט התפקעה.
עד שכבר הרגיש ממש
שהגיע הזמן למשהו חדש:
"הו אני כל כך עייף,
אני צריך מקום להצטנף..."

מקורים של אור, מקורים של אור
שק שינה לי אתפור
(או: אז החל חוטים לטוות, עוד ועוד,
עוד ועוד, הוא מצליח לעשות
שמיכה חמה להתכסות)
והיא הגיע לו עד כאן ... 2 x
(מראים: עד הברכיים, ואז עד החזה,
ואז עד מעל לראש)

כל כולו הוא הצטנף בו,
הלך לישון והתעטף בו.

מי יודע, מי יודעת,
מה קורה בתוך הפקעת?

(שיר): מתחת לשמיכה,
קורה דבר-מה נפלא
בשקט שם בפנים,
מתרחשים פלאי-פלאים.